

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.092/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Katona-Győr Patrícia Zita kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 11.K.700.916/2023/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 23.000 (huszonháromezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. november 1. napjától – 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete település1, település2, település3 településekre, míg a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete további 7 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, kísérorőri, rendezvénybiztosítási, továbbá különböző rendőri akciókban való részvételi feladatokat; az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes 10. sorszámú beadványában pontosított keresetében 927.616 forint megbízási díj, és annak 2021. április 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúságát is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 927.616 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21., 37. és 72/c. pontjaiban foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a

felperes működési körzete település1, település2 és település3 településekre terjedt ki. A KMB Csoport létrehozása a felperes eredeti működési körzetének megváltoztatását, a KMB Csoport működési körzetére történő kibővülését nem eredményezheti. A Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy amennyiben jogi norma határozza meg kógens módon az adott munkakörre az ellátandó feladatokat, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A KMB Szabályzat kógens módon határozza meg a körzeti megbízott feladatait, valamint azon feladatokat, melyekre eseti jelleggel igénybevehető. A járőrfeladatok, még ha a beosztások között átfedések is lehetnek, nem tartoznak a körzeti megbízott beosztásához. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak megfelelt, ezért az általa elvégzett tevékenységek többletfeladatnak minősülnek. A KMB Szabályzat 37. pontjára utalva kifejtette, hogy a körzeti megbízott közterületi szolgálata a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, ezért az nem tartozott a felperes kinevezése szerinti beosztásához. Emellett a járőri feladatait eredeti beosztása mellett – a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül is ellátta, mely a felperest megbízási díjra jogosította. A megbízási díjra való jogosultságot a különleges jogrend időszakára is megalapozottnak találta. Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend kerül kihirdetésre, nem képezheti kellő indokát annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra ellentételezés nélkül igénybe vegyék. A felperest a különleges jogrend időszakában is rendszeresen osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is egyéb feladatokra, ezért e tevékenysége is megbízási díjra jogosította.

Nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a feladat nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatként értékelendő és megbízási díjra jogosít. Mindezek alapján mivel a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett működési körzetén kívül, az a megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozta. A megbízási díjösszege tekintetében, utalva a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésére, valamint a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdéseire, azt mérlegelte, hogy a felperes rendszeresen végzett egyéb tevékenysége miatt a körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, több különböző típusú feladatokat látott el, melyek átlaga megközelítette a szolgálatai felét (43%-át tették ki). Rögzítette ugyanakkor azt is, hogy a felperes a beosztásához képest alacsonyabb beosztásba tartozó feladatokat látott el, mely körülményeket együttesen értékelve a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékkel egyező megállapíthatóságát arányban állónak találta. Utalt arra, hogy az átkíséréseknek és egyéb tiltott feladatellátásnak a per eldöntése szempontjából nem volt relevanciája, mivel az alperes által elismert saját körzetén kívüli feladatellátás folyamatos magas száma önmagában megállapíthatóvá tette a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése és jogkövetkeztetése téves, az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, a 31/2015. BMr. – helyesen: 30/2015. BMr. – 2. számú mellékletében, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében, valamint a KMB Szabályzat hivatkozott

rendelkezéseiben foglaltakat sérti. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság KMB Csoport létrehozásával, annak normaalkotói szándékával kapcsolatos érvelésével; álláspontja szerint a törvényszék a működési körzet fogalmát is tévesen határozta meg. A KMB Szabályzat 15. pontjában foglaltakra hivatkozással kiemelte, hogy a KMB Csoport tevékenységét úgy kell szervezni, hogy a folyamatos rendőri lefedettség biztosított legyen. A felperes a saját működési körzetén kívül, a KMB Csoport működési körzetében jogszerűen látta el a járőri feladatokat; a 385 össz-szolgálatból 169 esetben megvalósuló feladatellátás rendszeresnek nem tekinthető, többletfeladatként nem értékelhető. Hivatkozása szerint a különleges jogrendi időszakban a felperes a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt. Hangsúlyozta, hogy a felperes által elvégzett egyéb feladatokat lefedő beosztások az eredeti beosztásához képest – illetményben is – alacsonyabb besorolásúak, a felperes az alacsonyabb beosztásban lévő járőrökhöz, járőrvezetőkhez képest ugyanazon feladat ellátásáért magasabb illetményben részesült. Az elvégzett többletfeladat nagyságára és a különböző beosztásokhoz tartozó feladatok átfedtségére figyelemmel az elsőfokú bíróság által megítélt 75%-os mértékű megbízási díjat jogsértőnek és eltúlzott mértékűnek találta.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB Csoport működési területén sem vehető igénybe.

A KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alogatannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj iránti igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel a szolgálati feladatokat rendszeresen a KMB Csoport körzetén kívül is ellátta. Az alacsonyabb beosztású helyettesítéséért is jár a megbízási díj, amit annak mértékénél kell értékelni. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Hangsúlyozta, hogy több különböző típusú feladatot látott el, amelyek szélesebb szaktudást igényelnek, a többletfeladatok időben is jelentős terjedelműek voltak. Az átkísérési feladatokat illetően a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontjára hivatkozott, amely szerint az a körzeti megbízott számára tiltott tevékenység. A jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján a havi bruttó 19.325 forintban meghatározott megbízási díj jelentős többletfeladat kompenzálására nem alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a

fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] Az alperes fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a 31/2015. BMr. – helyesen: 30/2015. BMr. – 2. számú mellékletének, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[11] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatokat hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] A perben csatolt – nem vitatott – feladatkimutatásra tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát lényegében az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. A perbeli időszakban hatályos KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen ugyan beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult

meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. E tekintetben alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében a többlet feladatellátás csekély számát (385 össz-szolgálatból 169 eset), mert a feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett járőrszolgálatot a saját működési körzetén kívül. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak.

A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[17] Az ítéltábla egyetértett a felperes azon érvelésével, miszerint a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti

megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a peresített időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[18] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[19] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát. Az alperes fellebbezésében a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének sérelmét kifogásolva arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában – meghatározott mérték az eseti jelleggel elvégzett, csekély számú egyéb feladatra figyelemmel eltúlzott, hiszen az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatok a felperes számára többletterhet nem jelentettek, szélesebb szaktudást nem igényeltek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, és az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült; az ellátott feladatok fellebbezésben állított csekély számát pedig az alperes – a perben általa nem vitatott kimutatás adataival szemben – nem igazolta, számszaki levezetéssel nem támasztotta alá. Az e körben megjelölt további érve, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletterhet, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[20] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes

másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Az ítéltábla a perköltség meghatározása során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. május 8.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.

előadó bíró

dr. Farkas Ervin

bíró